

imidtledt af bestemmelsens stk. 2 og 3. Det følger af den foreslåede stk. 2, at forbrugeren ikke har krav på afhjælpning eller omlevering, hvis den valgte beføjelse er umulig eller uforholdsmæssig at opfylde. Forbrugeren kan endvidere efter stk. 3 og 4 ikke forlange prisafslag eller ophævelse, hvis sælgeren tilbyder at afhjælpe eller omlevere, og dette kan ske inden rimelig tid, uden ugift og uden væsentlig ulempe for forbrugeren.

For sælgeren indebærer den foreslåede bestemmelse, at han som udgangspunkt er forpligtet til at efterkomme et krav fra forbrugeren om afhjælpning eller omlevering. I overensstemmelse med direktivets artikel 3 kan forbrugeren vælge, om der skal ske afhjælpning eller omlevering – sælgeren kan således som udgangspunkt ikke afværge et omleveringskrav ved at tilbyde afhjælpning eller omvendt. Kun hvis den beføjelse, forbrugeren ønsker at gøre gældende, er umulig at gennemføre eller må anses for uforholdsmæssig, kan sælgeren nægte at imødekomme forbrugers krav.

Hvis forbrugeren ikke gør gældende, at der skal ske afhjælpning eller omlevering, men i stedet ønsker et prisafslag eller at ophæve aftalen, følger det af den foreslåede bestemmelse, at sælgeren kan afværge forbrugers krav ved at tilbyde afhjælpning eller omlevering.

Til stk. 1

I bestemmelsen opregnes forbrugers mangelsbeføjelser.

Efter bestemmelsens *nr. 1* kan forbrugeren forlange, at sælger foretager afhjælpning - dvs. gratis udbedring af manglen, således at varen bliver kontraktmæssig. Som hidtil har forbrugeren ret til afhjælpning uanset manglens betydning. Manglens væsentlighed vil dog kunne influere på, om et afhjælpningskrav må anses for uforholdsmæssigt i medfør af den foreslåede stk. 2, jf. nærmere nedenfor.

Efter *nr. 2* kan forbrugeren kræve, at sælgeren leverer en anden genstand, der stemmer overens med aftalen – dvs. omlevering. Med den foreslåede formulering præciseres det, at den omleverede genstand skal leve op til de krav, der følger af købsaftalen. Er der eksempelvis indgået aftale om køb af en fabriksny genstand, er sælger således ikke berettiget til at omlevere med en demonstrationsmodel, medmindre forbrugeren accepterer dette.

Forbrugeren kan kun gøre et omleveringskrav gældende, hvis der er tale om genuskøb, dvs. et artsbestemt køb, i modsætning til såkaldt specieskøb. I et specieskøb er omlevering udelukket, fordi parternes

aftale angår en individuelt bestemt genstand, f.eks. en bestemt brugt bil, et bestemt maleri eller et bestemt demonstrationseksemplar, der sælges til nedsat pris. Genuskøb foreligger, hvis sælgeren i henhold til parternes aftale kan opfylde sin leveringsforpligtelse ved levering af en hvilken som helst genstand, der hører til den art, der er defineret i aftalen. Selv om aftalen efter sin ordlyd ikke levner sælgeren nogen valgfrihed, men udpeger en bestemt fysisk vare som salgsgenstand, kan fortolkning af aftalen føre til, at der foreligger et genuskøb. Dette er således normalt tilfældet, hvis genstanden uden ulempe kan ombyttes til en tilsvarende, og det må antages, at parterne ikke har lagt vægt på valget af genstand. Ved køb af et fabriksnyt køleskab ligger det således normalt klart for alle, at parterne alene har tænkt på, at der skal leveres et eksemplar af et bestemt fabrikat, selv om der i købekontrakten er angivet et bestemt eksemplars fabriktionsnummer. En sælgers interesse i at lade et køb, som efter det anførte naturligt opfattes som et genuskøb, fremtræde som et specieskøb (f.eks. ved angivelse af fabriktionsnummeret på en fabriksny vare), for derigennem at undgå, at forbrugeren i tilfælde af mangler kan påberåbe sig omleveringsbeføjelsen, kan naturligvis ikke begrunde, at aftalen fortolkes som et specieskøb.

I modsætning til den gældende regel, er omleveringsbeføjelsen efter forslaget ikke betinget af, at der foreligger en væsentlig mangel. Manglens betydning har imidlertid indflydelse på, om forbrugers omleveringskrav må anses for uforholdsmæssigt i medfør af den foreslåede stk. 2.

Efter bestemmelsens *nr. 3* kan forbrugeren kræve et passende afslag i købesummen.

Det er således ikke som efter den gældende regel en forudsætning for afslagsbeføjelsen, at manglen er værdiforringende. Den gældende regel kan i visse situationer føre til, at forbrugeren afskæres fra at gøre mangelsbeføjelser gældende, selv om manglen har reel betydning for den værdi, salgsgenstanden har for den pågældende forbruger. I praksis synes der bl.a. at blive »kompenseret« for dette ved at tilkende et afslag i prisen, selv om manglens betydning for vares værdi vanskeligt lader sig måle.

Det forudsættes, at der i de tilfælde, hvor der foreligger en værdiforringende mangel, fortsat udmåles og ydes et forholdsmæssigt afslag, idet dette i givet fald må anses for at være det passende afslag.

Den foreslåede ændring indebærer i forhold til den gældende regel, at der gives mulighed for at tildele et passende afslag i sælgerens vederlag i de få tilfælde, hvor der ikke står andre beføjelser til rådighed for forbrugeren. Et passende afslag kan også komme på tale,